

Що цікавого відбулося у вересні в Миколаєві?

Алергія на красу

Як миколаївці киянами стали

№ 2 September '17 (165)

VAGANT

ВИДАННЯ ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

Майбутнє поряд з нами

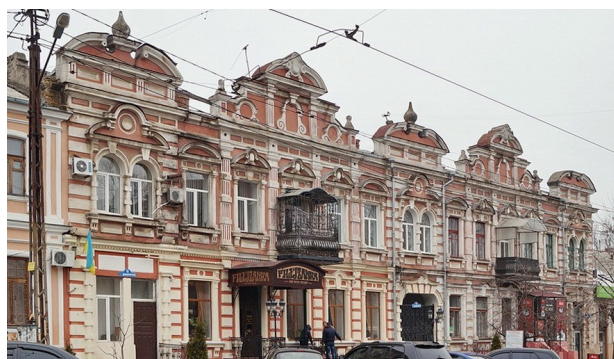
Компіляція останніх новин науково-технічного світу

**Не їжте суп перед сесією, або
Секрети успіху корейського студента**
Екстравагантні прикмети та забобони студентів у Кореї

Міжнародний медіафорум у Миколаєві

Як забезпечити українським журналістам безпечне середовище, чи можуть вони захистити свої права і чому в нас відсутня культура визнання помилок?

Дім купця Кроля в Миколаєві
Ми вирішили відкрити для вас привабливі архітектурні пам'ятки Миколаєва

У цьому номері читайте:

- **Це корисно знати:**
10 причин вступити до ЧНУ...2
- **Гостре питання:**
Алергія на красу.....3
- **Новини ЧНУ:**
Збирачі людських історій.....4

Євген Гомонюк.....5

День кар'єри ЄС у ЧНУ.....6

Хто є хто?.....6
- **Новини Миколаївщини**.....6
- **Суспільство:**
Куди подіти активність студенту?.....7
- **Сторінка журналіста:**
Міжнародний медіафорум...8
- **Замітки мандрівника:**
Як миколаївці киянами стали.....9
- **Наука й технології:**
Майбутнє поряд з нами.....10
- **Історична екскурсія:**
Дім купця Кроля.....11
- **Art простір:**
Картини без назви.....11
- **Медіасвіт:**
«Діагональ» – коротко про головне.....12
- **Поради студенту:**
Будильник дзвонить раз, будильник дзвонить два.....12

Не їжте суп перед сесією.....13
- **Подорожні нотатки:**
АвтостопАм по ЄвропАм.....14
- **Літературна сторінка**.....15

Анонс подій та заходів у ЧНУ імені Петра Могили на жовтень 2017 року

- 4-11 жовтня – Тиждень космосу
- 12 жовтня – День юриста
- 14 жовтня – День козацтва

- 25 жовтня – Посвята студентів Медичного інституту
- Кінець жовтня – День факультету комп'ютерних наук

• Це корисно знати • Це корисно знати •

10 причин вступити до ЧНУ

Для молоді, яка закінчила школу, нині постає логічне питання: куди звертатися за отриманням якісної вищої освіти? Де допоможуть закласти надійний фундамент для майбутньої кар'єри? Випускники Миколаївщини все частіше обирають Чорноморський національний університет Петра Могили як Альма-матер. І ось чому.

- Навчання у ЧНУ імені Петра Могили – це престижно!

ВНЗ постійно розширюється, відповідно до сучасних потреб суспільства. Основа успішного розвитку – це єдність керівництва, професорсько-викладацького, трудового колективу та студентства.

- ЧНУ імені Петра Могили надає якісну освіту, яка може стати основою успішної кар'єри в будь-якій сфері.

- Широкий спектр, доступність освіти та прозора система навчання

Шість факультетів та чотири інститути пропонують кращий вибір спеціальностей, а умови вступу надають можливість навчатися на держзамовленні. Система навчання гарантує гідні та справедливі умови навчання для студентів, що виключають необумовлені витрати. У ЧНУ імені Петра Могили можна досягти успіхів та отримати диплом лише завдяки сумлінній праці та знанням. Це честь університету!

- Навчання у миколаївській «Могилянці» – це реальна можливість міжнародних стажувань та мовної практики!

Відділ міжнародних зв'язків займається пошуком та підбором оптимальних програм згідно з навчальними та дослідницькими потребами студентів та науковців. Є можливість вивчення англійської,

німецької, французької, іспанської, польської, болгарської, корейської, китайської, японської мов та івриту. Щорічні навчальні візити та культурно-мовні стажування в Болгарії, Греції, Німеччині та інших країнах для студентів, стипендіальні програми DAAD та Erasmus+ для молодих науковців.

- Цікаві події, масштабні зустрічі, плідна співпраця!

Наш університет є центром проведення конференцій, тренінгів, численних семінарів та лекцій за участю запрошених вітчизняних та іноземних науковців. Тільки за останній рік серед гостей ЧНУ імені Петра Могили можна перелічити Президента Петра Порошенка, Першого секретаря Посольства Держави Ізраїль в Україні, професорів польських ВНЗ, Посла Франції в Україні, лекторів з Міжнародного Вишеградського Фонду.

- Вдалий плацдарм для початку власної наукової кар'єри та участь у грандіозних проектах!

За підтримки потужного професорсько-викладацького складу студенти готуються та перемагають у олімпіадах і змаганнях різних рівнів; разом з викладачами розробляють проекти та виграють гранти.

- Навчання у ЧНУ імені Петра Могили – це можливість всестороннього розвитку, зручне поле для творчої самореалізації та шанс стати відомим.

- Наявність різноманітних зручностей для студентів, які забезпечують комфортні умови навчання – навіть для людей з особливими потребами.

ЧНУ імені Петра Могили запрошує усіх охочих приєднатися до університетської родини та поринути у світ знань та великих звершень заради майбутнього!

**Прес-центр
ЧНУ ім. Петра Могили**

• Гостре питання • Гостре питання • Гостре питання • Гостре питання •

Алергія на красу

«Якби краса, у всіх її образах, хоча б на половину людства мала свій благодійний вплив, тоді б ми швидко наблизилися до досконалості», – так в XIX столітті писав Тарас Шевченко. Однак, як і за часів поета, так і в сучасному суспільстві, є люди, яких краса не надихає, а, скоріше, дратує і навіть злить. Люди, в яких «алергія» на красу. Є такі люди і серед жителів Миколаєва.

Нещодавно на вул. Чкалова встановили 23 нових лавки і смітєвих урни. Недарма заступник начальника управління екології департаменту Тетяна Скібіцька турбувалася і просила мешканців Миколаєва «поберегти лави і сміття викидати в урни, а не розсипати поруч». Не минуло й кілька тижнів, як від лав стали відкручувати болти, якими вони були скріплені, а недопалки, порожні пляшки та всілякі папірці і упаковки демонстративно кидати біля смітєвих урн. Мабуть, таким чином люди хочуть показати, яких зусиль коштує дотягнутися рукою до вуличної смітєвої урни, і що звичайній людині це не під силу.

Утім, вулиця Чкалова не є винятком. Такі ж «інсталяції» зі сміття можна знайти і в парку «Юність», і в парку «Народний сад», і біля багатьох інших смітєвих баків, розташованих у нашому місті. Розламані

ники, вночі викопані недавно висаджені квіти на міських клумбах... Чому так відбувається? Чому будь-яке поліпшення або позитивна зміна зберігається ненадовго? На ці питання не так вже й легко знайти відповідь. Тому ми вирішили звернутися до мешканців Миколаєва, щоб зрозуміти, як впоратися з людьми, яких «дратує» краса.

– Невже ті, хто відкручують болти на лавках, самі ніколи на них не сидять? Або у себе в квартирі кидають всюди недопалки, фантики і пляшки? – каже Людмила, яка вже багато років живе на вулиці Чкалова. Такі люди не цінують того, що зроблено для їхнього ж блага і комфорту.

– Любов і повагу до рідного міста потрібно прищеплювати, – впевнена Владислава, корінна мешканка Миколаєва. Можливо, для людей, які приїхали до Миколаєва з області чи з інших міст, історія нашого міста, його зовнішній вигляд не мають такої цінності, як для його жителів. Але і корінні миколаївці іноді дивують своїм ставленням до міста, в якому вони виросли.

У Кримінальному кодексі України існує стаття 296, у якій йдеться про такий злочин, як «грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжується особливою зухвалістю чи винятковим цинізмом». Або ж просто хуліганство. За цією статтею можна притягти до відповідальності тих, хто краде лави, але сміття, яке

було безтурботно кинуте повз урни, визнають лише незначним адміністративним правопорушенням.

Більшість опитаних жителів Миколаєва підтримали ідею введення адміністративної відповідальності за викидання сміття не в урни. У липні 2017 року у Верховній Раді України було зареєстровано законопроект №6730, яким пропонується ввести штрафи від 16 тис. грн до 80 тис. грн за викидання будь-яких відходів за межі урн, контейнерів або інших ємностей для збору, утилізації чи переробки сміття.

Мріючи про те, щоб Україна стала європейською країною, а Миколаїв – європейським містом, жителі Миколаєва часом забувають про те, що все починається з деталей. І, як це не дивно, з сміття в тому числі. Звернемося до Німеччини – країни порядку і чистоти. Як їм вдається зберігати тротуари і вулиці чистими від сміття? Усе просто – великий штраф. Кинутий на дорозі яблучний огризок буде коштувати Вам від 20 до 35 євро, а викинутий під будинком стілець на трьох ніжках або зламаний магнітофон від 150 до 600 євро. У Німеччині навіть є спеціальні особи, які стежать за тим, як невідомі громадяни викидають мусор – «сміттєві детективи».

В Іспанії кидати сміття на вулиці ще дорожче. Все той же кинутий яблучний огризок обійдеться Вам вже в 200 євро. А в Швейцарії... Втім, цей список можна продовжувати нескінченно. Така система придумана для особливо незаконоступних, несвідомих громадян. Насправді, в процентному співвідношенні, їх не так багато. Дітей у європейських країнах із перших шкільних днів виховують у повазі і любові до своєї країни, свого міста, своєї вулиці. Кинутий на вулиці фантик свідчить про неповагу до оточуючих тебе людей, кожен із яких по мірі сил намагається, якщо не зробити своє місто кращим, то хоча б не псувати його. А потім, не варто забувати і про екологію.

Для тих, хто ламає лави, кидає сміття де попало і розбиває ліхтарі, навряд чи знайдеться гідне виправдання. Адже всім відомо, що ламати набагато легше, ніж будувати. Тим більше, коли нанесена Вами шкода не стосується особисто Вас. А якщо бабуся людини, яка відкручувала болти від лавки, захоче присісти на цю ж лавку, їм зламано, або його собака з'їсть яке-небудь сміття, кинуте їм повз урни? Ми відповідальні за своє місто, його чистоту і порядок. Жити в красивому, чистому місті насправді не так складно.

Єлизавета Безушко,
спеціальність «Журналістика»

Джерело: Преступности.НЕТ

лавки, розбиті світильники, розмальовані балончиком свіжопофарбовані стіни теж не рідкість у нашому місті. Нехтування суспільними порядками у деяких набуває форм відвертого хуліганства або навіть вандалізму. Так, у березні цього року вандали вкрали тільки-но встановлені світильники в сквері імені Чорновола. А в травні група молодих людей вирвала і намагалася вкрасти лаву в самому центрі міста – на вулиці Соборній.

Можна згадати ще чимало випадків, коли було зіпсовано пам'ят-

Два народи – одне коріння

Миколаїв – багатонаціональне місто, і спільнота болгар завжди відігравала важливу роль у його житті.

15 вересня до Миколаївської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 16 Миколаївської міської ради Миколаївської області на честь Дня міста разом зі своєю дружиною завітав Генеральний консул Болгарії – Дімітр Тучков. Зустрічали консула з усіма почесними: діти в традиційному болгарському одязі,

викладачі та депутат міської ради Олексій Лепішев, який останнім часом опікується болгарським класом.

На зустрічі також були присутні викладачі Чорноморського національного університету імені Петра Могили, серед них Ольга Колот. Чиновник та депутат поговорили про співпрацю для розвитку як болгарського напрямку школи, так і навчального закладу в цілому. Школа існує 50 років і за цей час пережила багато змін на краще.

Також учасники зустрічі обговорили можливість встановлення пам'ятника одному з чільних болгарських діячів у Миколаєві. Ад-

міністрація школи взяла на себе розробку концепції пам'ятника, який хочуть встановити в одному з Миколаївських музеїв. Крім цього, дружина консула вручила школі болгарської мови подарунок у вигляді кількох десятків примірників художньої та навчальної болгарської літератури. Викладачі були в захваті від кількості книжок.

На завершення візиту Дімітр Тучков з дружиною відвідали реставрований Храм Успіння Божої Матері в Тернівці та поспілкувалися з батьком Валерієм.

Дарія Дем'яник,
спеціальність «Журналістика»

• Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ •

Збирачі людських історій

Чорноморський національний університет імені Петра Могили завжди радо зустрічає гостей. Цього разу до вишу завітали американці Марк Ісаак та Габрієла Булішова.

Завдяки міжнародній програмі Фулбрайта пара багато років подорожує світом та створює фото-та відеопроєкти на різні тематики. Під час роботи Марк та Габрієла фіксують почуття героїв, котрі діляться своїми особистими історіями, часто працюють з архівними матеріалами.

У нашому університеті, 21 вересня, пара продемонструвала декілька проєктів. В одному з них вони розповідали історії дівчат 14-20 років, котрі засуджені на ув'язнені в жіночій колонії. Інший проєкт стосувався родини, де за дітьми доглядав батько та бабуся в той час, коли їхня мати знаходилася в місцях позбавлення волі. Дітям про це не

розповідали, адже це могло значним чином вплинути на їхній психологічний стан. Тож коли вони дізналися, для них це був великий шок.

Сама Габрієла, відповідаючи на одне з питань із залу, зізналася, що всі їхні проєкти є важкими в емоційному плані. Щоб розповісти подібну історію людини, треба пропустити її через себе. Допомогає тримати себе в руках лише підтримка коханої людини поруч.

До України Марк та Габрієла привезли два проєкти: про те, як живуть люди різних етнічних груп в одному місті та про цінність води. Чому саме Миколаїв?

Від самого початку заснування Миколаїв був закритим містом. Тут жило багато різних національностей,

На фото: подружжя Марк і Габрієла

котрі мали працювати разом задля благополуччя міста. Зараз у місті також живе велика кількість представників національних меншин, і кожен з них має свою цікаву історію.

Щодо цінності води, то місто стоїть на двох річках, і тема води, її безпеки та її важлива роль у житті кожного як нікому близька миколаївцям.

Марк Ісаак та Габрієла Булішова відкриті до співпраці. Для своїх проєктів вони приймають будь-які ідеї, завжди раді допомозі. В Миколаєві вони працюватимуть протягом 9 місяців. Тож запропонувати свою допомогу у проєктах може кожен зацікавлений студент. Якщо ж у вас є цікава вражаюча історія, пов'язана з тематикою зазначених вище проєктів, вам навіть пощастить стати героєм фотопроєкту або документальної стрічки.

Анна Чулкова,
спеціальність «Журналістика»

На фото: слухачі заходу

• Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ •

Євген Гомонюк: «Дорога техніка для фотографа – не головне»

Студентам факультету журналістики випала чудова нагода ознайомитися з тонкощами створення фоторепортажу та вдалого знімку. 27 вересня до університету завітав яскравий фотожурналіст Євген Гомонюк, який поділився зі студентами секретами створення якісних фото. Тож, якщо ви захоплюєтеся фото, «мотайте на вус» цінну інформацію.

Перш за все, фотограф радить завжди ходити містом, адже приголомшливий кадр можна зробити будь-де, кожен наш наступний крок може принести шедевр. Тут також важливий ефект несподіванки. Ми не знаємо, що принесе нам та чи інша прогулянка, тож ми завжди можемо спіймати неймовірний момент. Фотокамера – ваша головна зброя і головне завдання – потрапити в ціль.

Варто навчитися помічати деталі, навіть у буденних подіях та рутинні можна знайти щось цікаве, поглянути з іншого боку. Потрібно не боятися фантазувати та експериментувати, розширяти власні горизонти та світогляд. Сюрпризи завжди в неочікуваних місцях, не варто зациклюватися на чомусь одному. Залишайте більше місця для творчості, тільки тоді фото буде цікавим та живим.

Головна помилка фотографів, на думку Гомонюка, це те, що вони всі стоять на одному місці та знімають усі разом, з одного ракурсу. Ви ж не повторюйте їх помилок. Рух надає можливість подивитися на си-

На фото: фотожурналіст Євген Гомонюк

туацію з іншого ракурсу. Якщо всі фотографують з одного місця, вам краще обрати інше. Так ваше фото матиме набагато більше шансів стати унікальним. А саме це нам і потрібно.

Варто також пам'ятати про якість фотокадрів. Як говорить фотожурналіст, одне вдале фото може переkritи всі невдалі матеріали.

Хто? Где? Коли? – три основні питання фотографа перед подією. Гарний спеціаліст зобов'язаний підготуватися до зйомки, врахувати технічні моменти та приходити

раніше, бо саме до і після заходу можна побачити людей справжніми, без підготовки та позування на камеру.

Акцент також був зроблений на тих, кого найкраще фотографувати. Цікаво, що особливим попитом користуються фото літніх людей, дітей та військових. Саме вони найбільш щирі та емоційні, бо знімок повинен передавати біль, горе, радість, нести в собі певні символи, підтекст та навіть життєву історію. При цьому не варто забувати про етику журналіста: не знімати зі спалахом у кінотеатрі та обережно висвітлювати трагічні події, пов'язані із загибеллю людей.

Головне – готовність працювати, практикувати, переглядати роботи інших авторів та постійно вчитися. Не важливо, чи професійний фотожурналіст, чи початківець – головне поклик серця та готовність до роботи. Ти маєш бачити через об'єктив усю картину події. Старайся бути уважним до дрібниць, шукай своє і створюй ексклюзив. Газета «День» проводить фотоконкурс, в яких кожен може взяти участь й відчути себе справжнім фоторепортером. Не бійтеся пробувати нове, бо головне – не коштовне професійне обладнання, а руки майстра.

Юлія Авраменко,
спеціальність «Журналістика»

На фото: майбутні журналісти

• Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ • Новини ЧНУ •

День кар'єри ЄС у ЧНУ імені Петра Могили

Керівники найбільших міжнародних і вітчизняних підприємств, філії яких розташовано в Миколаєві і області, підприємці та організатори міжнародних програм завітали до нашого університету, щоб розповісти студентам про можливість працевлаштування в ЄС.

29 вересня в Чорноморському національному університеті ім. Петра Могили відбувся День кар'єри «Зорієнтування випускників півдня України до імплементації Європейських стандартів та отримання можливостей підвищення професійного рівня за кордоном», основною метою якого є налагодження діалогу між роботодавцями та молоддю, яка шукає місце роботи.

Захід був відкритий ректором університету Леонідом Клименком. Він запевнив студентів, що дуже важливо вже зараз практикуватися на різних підприємствах.

– Вища освіта завжди була консервативною, але сьогоднішній час потребує зовсім інших дій та шляхів розвитку освіти, – зазначив Леонід Павлович.

Поділитися досвідом із студентами був запрошений Голова міської ради Олександр Сенкевич. Він підписав і вручив ректору ЧНУ ім. Петра Могили Леоніду Клименку рішення Миколаївської міської ради щодо створення Центру соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями на території університету, а зокрема у корпусі № 10, поки буде продовжуватись капітальний ремонт на вул. Садовій.

Міський голова запевнив студентів у тому, що зараз важливий не диплом, а навички, які можна здобути лише на практиці. Також студентів переконали в тому, що треба «будувати» Європу на Україні, а не залишати Батьківщину та їхати працювати за кордон.

Поспілкуватися з менеджерами, дізнатися про наявні вакансії, записатися на стажування чи одразу ж пройти співбесіду могли всі охочі учасники заходу.

Олена Сорочан,
спеціальність «Журналістика»

Політики-недоучки і генії маніпуляції: хто є хто?

Що не день, то купа промовистих спікерів і «громоголових» заяв із їх уст. Залишається лиш вимкнути телевізор, або ж навпаки: ще краще вслухатись в їх слова, щоб зрозуміти, де справді сенсаційна заява, а де фейк заради піару. Яким шляхом піти, обирає кожен. Варто зазначити лише, що в першому випадку ми залишаємо претендентів на політичні трони наодинці із беззахисними бабусями, а в іншому – озброюючись записниками і базами відкритих даних, не даємо їм «розкрутитись» на брехні.

Останнім і займаються команди «FactCheck-Ukraine» та «CheckRegion-Info». Їх керівник та головний редактор новинного інформаційного проекту «FactCheck-Ukraine» Олександр Гороховський розповів про методики перевірки інформації та перспективи фактчекінгу.

Як виявилось, правди політикам для здійснення своєї спікерської, тобто саморекламної діяльності недостатньо, тому що набагато більше вони користуються маніпуляціями, які потім пан Олександр разом із колегами сортирують за глобальністю брехні.

Трапляються випадки, коли політик не зі зла просто недостатньо уточнює факти чи на крапельку перебільшує/применшує. Такому вислову присвоюють вердикт «напівправа». А коли ж чиновники й депутати починають засновувати нові відомства і ледь чи не країни в своїх виступах (простіше кажучи, придумувати), вирок лише один – брехня.

Причин, чому політики не кажуть одну правду-матінку, чимало. Олександр Гороховський розповідає, що

деякі з них просто не орієнтуються в темі розмови і, щоб мати, чим відповісти опоненту і не постати в дурному світлі, фантазують або згадують почуте в кулуарах Ради чи «прочитане по дорозі». При цьому геть забувають про причинно-наслідкові зв'язки і можуть сказати, що «якась там організація за кількістю зерна вирахувала населення України».

Інша «когорта» помиляється навпаки: вони чудово розбираються в обговорюваній темі, оперують фактами із законів і світових організацій. От тільки з даними і буває часто біда: то замість 6,3 мільйона – 63, то замість рівня незайнятості в 10,8 % – на 200 тисяч безробітних більше. Можливо, винною всьому гуманітарій всередині них?

Набагато забавніше виглядає протистояння «папуг» і «фантазерів-казкарів». Завдання кожного з них – показати як добре жилося/живеться при них, і як погано – при владі інших.

Але все ж, зазначає пан Олександр, боятися варто не зазначених вище «різновидів» маніпуляторів, а злих геніїв, які використовують брехню лише спеціально і на свою користь, до того ж так майстерно, що іноді довести неправдивість висловлювання – неможливо.

Складнощі в розпізнаванні брехні та її доведенні не повинні змушувати нас пустити все на самохід. Це лиш доводить, що без роботи фактчекерів нині не обійтися. «Але ними можете стати і ви!» – запрошує до співпраці Олександр Гороховський. Тим більше, що так можна здійснити своє заповітне бажання: хоч на дрібку змінити майбутнє країни на краще.

Оксана Орсач,
спеціальність «Журналістика»

• Новини Миколаївщини • Новини Миколаївщини •

Що цікавенького відбулося у вересні в Миколаєві?

Кожен місяць – окрема сторінка нашого життєвого шляху. Щодня щось відбувається: хороше й погане, чорне й біле, радісне й сумне. Які цікаві події відбулися в Миколаєві у вересні? Що запам'яталося найбільше?

Звичайно, цей місяць у всіх асоціюється зі Святом знань. 1 вересня першокласники йдуть до школи, перед ними відкриваються двері в новий світ – світ науки й знань. Розпочинають «нове життя» й першокласники, які ще влітку були абітурієнтами й думали-гадали: «Вступив чи не вступив?»

31 вересня у внутрішньому дворі Чорноморського національного університету імені Петра Могили відбулася посвята в студенти. Першокурсників вітали ректор університету Леонід Клименко, мер Миколаєва Олександр Сенкевич, губернатор Миколаївської області Олексій Савченко та народний де-

леон» подарували жителям та гостям міста безліч позитивних емоцій.

Хочете до Парижа, але поки що така подорож вам не по кишені? Ласкаво просимо в дитяче містечко «Казка». Тепер там є маленька частина Франції – відома на увесь світ Ейфелева вежа. Тож бігом робити

На фото: посвята в студенти

путат України Тарас Кремінь. Після привітань Леонід Павлович вручив новоспеченим студентам символічний студентський квиток. По закінченню урочистої частини посвяти на студентів чекав святковий концерт.

Феєрично та яскраво цього року Миколаїв святкував свій 228-й День народження. Уся Соборна площа й центральна вулиця перетворилися на ярмарок всляких цікавинок. «Барвистий забіг», виступ легендарного гурту «Ляпіс-98», Парад карапузів та «Миколаївський напо-

селфі та збирати «лайки» в Інстаграм. А ще у «Казці» відремонтували паровозик! Тепер усередні відновленого атракціону звучить шум залізниці, є телефон, по якому можна слухати різні залізничні звуки й світитися топка. Цікавим є й те, що під час ремонту в топці паровозу знайшли пляшку з посланням. Вона пролежала там 33 роки.

Але, на жаль, не єдиними позитивними новинами живе Миколаїв. За результатами комплексного обстеження Варварівського мосту виявилось, що він знаходиться в

На фото: Ейфелева вежа в Миколаєві. Джерело: mk.mk.ua

аварійному стані. Обстеження показало, що кожного дня по мосту проїжджає близько 30 тисяч автомобілів, сім тисяч – вантажівок. На даний момент, аби міст не розвалився під важкістю автомобілів, на ньому одночасно може перебувати не більше 20 тонн чого-небудь. Міст планують ремонтувати, це нагальне питання, яке потребує термінового вирішення. Ремонт обійдеться не менш як в 500 мільйонів гривень.

Вересень видався напрочуд насиченим та цікавим. А що ж готує нам жовтень?

Наталія Засядько,
спеціальність «Журналістика»

• Суспільство • Суспільство • Куди подіти активність студенту?

Як показують спостереження, в Чорноморському національному університеті імені Петра Могили велика кількість активістів саме Соціал-Демократичної Платформи. Що за фрукт СДП? Давайте розбиратися.

Щороку в Україні створюються безліч громадських організацій. Тематики організацій можуть бути найрізноманітніші. Наприклад, програмування, право, мови, спорт, батьки, освіта, мистецтво, етнічні групи, благодійність, політика, культура. Той, хто шукає, знайде свою нішу.

Звіт юстиції показує, що на 2014 рік у Миколаєві зареєстровано 3036 громадських організацій. Минуло 3 роки, і ми можемо припускати, що кількість збільшилася в рази. Найвідоміші миколаївські організації: «Соціал-Демократична Платформа (СДП)», «Чисте місто», «Фундація регіональних ініціатив (ФРІ)», «Клуб сталого розвитку», «Південна ініціатива», правозахисне об'єднання «Ти ж юрист» та Центр розвитку туризму та Збереження

На фото: команда СДП Миколаїв

екології «Збережи світ». Активісти організовують заходи, акції, концерти, тренінги, школи. Будь-який житель міста може у них взяти участь.

Соціал-Демократична Платформа – це громадська організація, яка відстоює право на гідне життя й соціальну справедливість. Головними цінностями СДП є рівність, справедливість та солідарність. Платформа заснована 15 грудня 2012 року, в Києві.

Активісти і координатори СДП займаються не тільки політичним,

а й неформальним навчанням. У регіональних центрах проводять «Живі бібліотеки», «English_Club», «СД Знайомство». Тренінги на тему ораторського мистецтва, дебати, присвячені таким актуальним проблемам, як-то: чи можна поєднувати роботу і навчання, чи є життя після університету тощо.

СД Миколаїв народилось у 2015 році. Першим заходом був «Чи є життя після універу?». СД Платформа з кожним заходом стає більш популярною серед молоді. Організатори всеукраїнських заходів

намагаються охопити якомога більше активної молоді. Платформа стрімко розвивається. Регіональні центри є в Києві, Харкові, Миколаєві, Рівному, Кам'янець-Подільському. У кожного центру є публічні сторінки у Фейсбуці, Інстаграмі. Там

вони публікують анонси, фотографії заходів, розповідають події в їхньому місті.

Для тих, хто зацікавився, радимо завітати на офіційні сторінки організації у соціальних мережах.

Контакти СД Платформи:

sdplatforma@gmail.com, <http://sdplatform.org.ua>, <https://vk.com/sdplatform>, <https://www.instagram.com/sdplatform>, <https://www.youtube.com/user/sdplatform>.

Лариса Амбарцумян,
спеціальність «Журналістика»

• Сторінка журналіста • Сторінка журналіста • Сторінка журналіста •

Міжнародний медіафорум в Миколаєві

Як забезпечити українським журналістам безпечне середовище, чи можуть вони захистити свої права і чому в нас відсутня культура визнання помилок – ці та багато інших питань обговорили учасники П'ятого відкритого телевізійного міжнародного медіафоруму в Миколаєві.

Форум, що носить загальну назву «Засоби масової комунікації та суспільство», відбувся в Коледжі преси та телебачення 15 вересня. Програма вийшла насиченою та була поділена на кілька етапів. День почався з урочистого відкриття Форуму, ведучим якого виступив секретар НСЖУ, директор Коледжу преси та телебачення та генеральний продюсер ТК Так TV Гліб Головченко. Варто відзначити, що долучитися до учасників Міжнародного медіафоруму мали змогу всі, хто стежив за ходом подій у прямому ефірі на каналі TAK TV.

За відкриттям форуму негайно

Представника ОБСЄ з питань свободи ЗМІ Ніколя Ебнотер. «Суспільство має захистити журналістів», – заявив Сергій Томіленко. На підтвердження своїх слів глава НСЖУ навів страшну статистику: на 271 випадок фізичної агресії по відношенню до українських журналістів жодного прецеденту розслідування і покарання винних. «Ми повинні не тільки повідомляти про проблеми, а й сформулювати шляхи їх вирішення», – впевнена Надія Ажгихина. Як офіційний представник Європейської федерації журналістів, вона зазначила думку про те, що журналістика переживає кризу не тільки в Україні, але і в Європі. Зокрема, вона поділилася своїми хвилюваннями з приводу девальвації журналістської праці і зростання загроз журналістам у мережі.

Про те, як стаття 171 Кримінального Кодексу України допоможе журналісту захистити свої права в разі перешкоджання професійної діяльності, учасники форуму дізналися завдяки медіа-тренеру, юристу і виконавчому директору ГО «Платформа прав людини» Олександру Бурмагину. Він провів семінар із правової, фізичної та цифрової безпеки журналістів, зробивши короткий юридичний експурс по статтях Конституції України, якими можуть оперувати журналісти, підтверджуючи свої права. А також поділився алгоритмом дій журналіста, який постраждав під час виконання.

Не менш інформативний тренінг, присвячений стандартам Ради Європи у сфері безпеки журналістів, провела спеціалістка проекту Ради Європи «Зміцнення свободи медіа та створення системи Суспільного мовлення в Україні» Тетяна Шамрай. «Якщо ми не будемо прагнути до європейських стандартів, ми ніколи

На фото: Олександр Бурмагін та автор статті

не зможемо їх досягти», – впевнена вона. Так, згідно з поданими Тетяною Шамрай результатами дослідження «Журналісти під тиском», в рейтингу країн, де журналістам погрожують розправою за їх матеріали, Україна знаходиться на четвертому місці після Туреччини, Росії та Азербайджана.

Завершився форум ток-шоу «Телевізійний прес-клуб з Глібом Головченко», де обговорювалося питання безпеки журналістів в умовах нестабільності і підбивалися підсумки Форуму. За словами Гліба Головченка, це перший в історії Миколаєва Міжнародний медіафорум такого масштабу. Також він додав, що захід символічно співпав зі святкуванням 24-ї річниці Коледжу преси та телебачення та 228-річчям міста Миколаєва. У планах організаторів Міжнародного медіафоруму на наступний рік – залучити до дискусії ще більше представників міжнародних організацій, що підтримують журналістів та захищають їхні права.

Єлизавета Безушко,
спеціальність «Журналістика»

послідувала регіональна дискусія «Безпека журналістів: базовий стандарт вільних медіа». У ній взяли участь голова Національної спілки журналістів України Сергій Томіленко, радник Представника ОБСЄ з питань свободи ЗМІ Айдар Ботагаров, віце-президент Європейської федерації журналістів Надія Ажгихина, а також керівник проектів Бюро

• Замітки мандрівника • Замітки мандрівника • Замітки мандрівника •

Як миколаївці киянами стали

Скільки разів ви вже були у Києві? Один, два рази? Чи кожні вихідні буваєте? А куди ви відправляєтесь одразу як дійшли до столиці? Зрозуміло, що на вокзал, а далі? Давайте розпочнемо подорож.

Зібрались якось чотири подружки відпочити декілька днів у Києві. Дехто з нас були, як це не дивно, перший раз у цьому великому місті. Нас захоплювало все: від придбання квитків до аромату повітря у столиці. У поїзді поруч з нами їхали додому кияни. Вони запитали нас, навіщо ми їдемо до столиці, у відповідь вони почули: «Відпочити, погуляти та насолодитись містом». Наші сусіди посміялися і з упевненістю сказали, що дивитись там немає чого, звичайне місто, як всі інші українські міста. І це не дивно, адже будь-хто відповість так само, якщо ти живеш у цій атмосфері вже багато років і знаєш кожен куточок своєї домівки.

Шоста ранку. Нарешті ми на вокзалі. Цей галас, велике скупчення людей, цей не дуже приємний голос, який повідомляє про прибуття потягу на другу колію – це все ніби нагадувало нам, що ми у головному місті України. Зустрічай нас, Києве! Але попереду на нас чекали не зовсім приємні моменти.

Вийшовши у місто з метро, ми зрозуміло, що потрібно шукати наш хостел. Але ми навіть не здогадувались, де він може знаходитись. Тому ми кружляли вулицями із важкими сумками на плечах декілька годин у

На фото: заклад «OneLoveCoffee»

верховий житловий будинок, та на якому поверсі розташувався хостел ми навіть не здогадувались. Отож, декілька хвилин та кілька скинутих калорій допомогли нам відшукати правильну квартиру, де знаходилась наша домівка на найближчі три дні.

Наша вдача була в тому, що хостел знаходився майже у центрі, тому цікаві місця розташовувались поруч один з одним. Точкою відправлення для нашої групи був Національний спортивний комплекс «Олімпійський», адже де б ми не блукали, ми завжди повертались до нього. До речі, саме під час нашої маленької подорожі на стадіоні мав відбутись футбольний матч, який ми з великим задоволенням відвідали. Футбольним фанам буде цікаво, що грали «Динамо Київ» та «ЯнгБойз», Швейцарія. Перемога була за нами!

А для любителів смачної їжі рекомендуємо атмосферне кафе «OneLoveCoffee». Крім того, що ви смачно покуштуєте фруктовий салат або грибний крем-суп, ви можете зробити неймовірну кількість

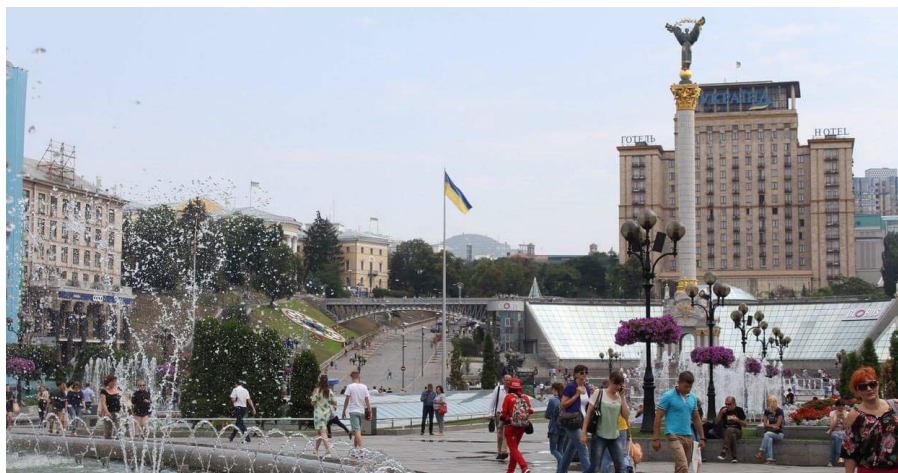
чудово пасують одне одному.

Напевно, багато хто чув, читав або відвідав особисто Національний ботанічний сад імені Н. Гришка. Це величезна територія, на якій розташовано близько 3400 видів і сортів рослин. Він поділений на зони, які дозволяють ніби побувати у тій чи іншій країні світу або місцевості України, навіть не купуючи квитки і не витрачаючи часу на дорогу. Ви швидко можете опинитись у густих Кримських лісах або зануритись у справжню Азію, відвідавши дивовижний Корейський сад.

Звичайно, коли йде мова про Київ, одразу згадуєш про Майдан Незалежності. Але з власного досвіду можу сказати, що краще у вихідні не відвідувати його. Біля чудового фонтану, який освіжає у теплий літній день, дехто заробляє гроші, пропонуючи місцевим жителям та гостям столиці сфотографуватись із прирученими голубами. Мимоволі відчуваєш себе ніби на пляжі біля бурхливого моря, де вздовж берега прогулюються заробітчани, пропонуючи фото із мавпочкою.

Ми побачили Київ різним. Нам навіть пощастило відчути атмосферу столиці під дощем, де кожен киянин прогулюється містом під різнокольоровими парасольками. А ті, хто не очікував такого дарунку природи, забігають у найближчий торговий центр чи затишне кафе. Столиця ніколи не відпочиває, місто постійно рухається. Але цей рух ніколи не набридає. Бажання повернутись назад до місць, де вирує життя і вдень і вночі, виникає тільки-но ти сідаєш у вагон потяга Миколаїв-Київ. Тож, діставшись рідного міста, діліться з усіма спогадами та почуттями з рідними та друзями і збирайте гроші на наступну подорож до столиці за новим вибором емоцій та безмежною кількістю фотографій!

Анна Недвиженко,
спеціальність «Журналістика»

На фото: Майдан Незалежності, Київ

пошуках Немо... Нарешті рибка потрапила до сітки! Але далі було ще цікавіше. Ми натрапили на семипо-

фото. Адже інтер'єр цього кафе оформлений у біло-коричневих кольорах та геометричних формах, які

Майбутнє поряд з нами

Світ навколо нас змінюється зі швидкістю світла, як стверджує наука. З кожною годиною, у різних країнах нашої земної кулі постійно з'являється щось нове та незвичайне. Тож пропоную вам переглянути мою компіляцію новин науково-технічного світу, пов'язаних із сферами наукової активності, де я дійсно переконаний у користі та розумінні досліджуваного матеріалу задля того, щоб мати невелику уяву про останні події, що в майбутньому вплинуть на кожного.

1. Щорічна презентація електронних виробів від Apple

Кожного року, компанія Apple презентує свої новаторські вироби для запрошених представників ЗМІ та для всіх охочих подивитися прямому трансляцію показу. Цей рік не став винятком. 12 вересня о 10:00 ранку за місцевим часом, в «театр Стіва Джобса» в місті Купертіно, штат Каліфорнія, розпочалася зустріч. Було представлено новинки корпорації Apple, яка так «пильно» слідувала за безпекою, що майже все було відомо за декілька тижнів до презентації. Серед пристроїв було показано нові смартфони «iPhone 8», його трохи більший побратим «iPhone 8+», та присвячений до десятиліття усієї ланки пристроїв «iPhoneX». Також, не менш важливими у світі інновацій опинився годинник «AppleWatchSeries 3», котрий вже «навчився» телефонувати та завантажувати музику без

додаткових пристроїв. На останок, серед апаратних пристроїв розмістилась мультимедійна приставка для перегляду кінофільмів та іншого медіа-контенту AppleTV 4K. Але дійсно вражаючим для мене було побачити нову технологію розпізнання контурів обличчя, його

емоцій та почуттів користувача. Ця функція буде використана для блокування нових пристроїв, ідентифікації власника і верифікації (підтвердження) платежів через місцевий сервіс та для розваг (наприклад – повністю анімовані 3D-емодзі для обміну повідомленнями не тільки за допомогою тексту, а ще й через емоції співрозмовників).

2. Завершення місії зонду Cassini на орбіті Сатурна

15 вересня, 15:55:06 – космічний апарат «Кассіні» припинив своє існування, назавжди зникнувши в атмосфері планети-гіганта, тому як NASA не планувала для зонда неконтрольовано блукати між Сатурном та його супутниками, коли його пальне для роботи скінчиться.

Протягом 13-літньої програми

дослідження, він зробив великий внесок у наукову базу астрономії, збираючи та аналізуючи інформацію про основні природні супутники Сатурна – Титан, Енцелад, та інші; та власно й про Сатурн – склад атмосфери планети та її кілець, сезонні коливання погоди і його періоди та виготовлення фотоматеріалу. Всі ці дані дають змогу вченим у подальшому дізнатися про походження та створення нашої Сонячної системи. Це, водночас, і фундамент для подальшого дослідження – пошуку життя, навіть в околицях нашої домівки. Результати більш ніж задовільні – під товстим прошарком льодяної поверхні Енцеладу схований величезний водяний океан (за даними від «Кассіні» та їх подальшим аналізом NASA). Тому важливість внеску цієї місії в науковий світ очевидна.

3. Робот-стоматолог успішно провів операцію з імплантування зубів

21 вересня китайський робот вдало виконав операцію імплантації штучних зубів пацієнту. Медицина також не стоїть на місці, і ця подія є одним із багатьох прикладів

розвитку та зміни сучасного напрямку лікування, зокрема – автоматизації усіх процесів. Зуби були надруковані на 3D-принтері, що також є свідченням інноваційних змін у найближчому майбутньому.

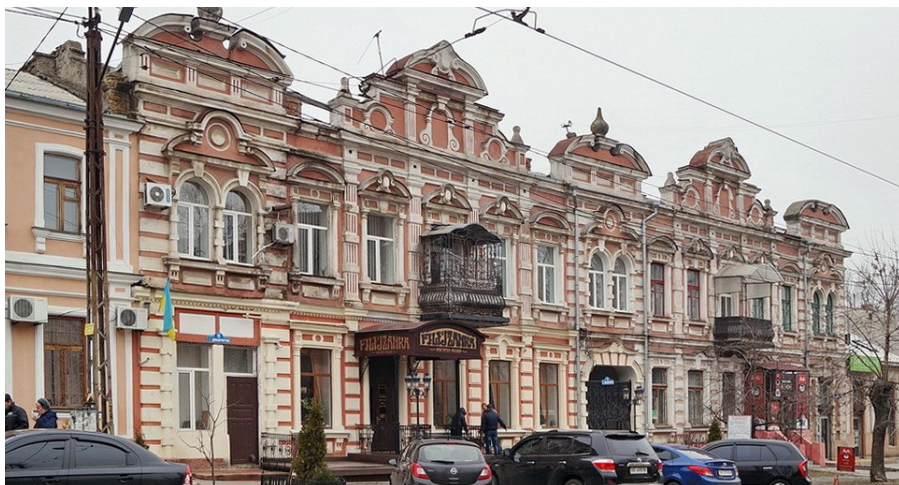
Робот став інструментом у руках справжніх лікарів, котрі направляли його та програмували рухи пристрою. Хоча робот і виконував операцію самостійно, для коректного функціонування його роботу поки що мають координувати люди. Та все одно, прогрес у малому дасть новий поштовх та інтерес у розвитку в інших передових країнах світу. І правильне інвестування в цю технологію може надати можливість видалити проблему нестачі професійних кадрів у Китаї, а саме – стоматологів. А в подальшому – і в інших сферах діяльності людини, де робот може стати у пригоді.

Шлях, що проходить думка вченого, «батька» ідеї (від аналізу того, що має зробити цей винахід та для чого він, до конвеєру на виробництво) змушує постійно дивуватися, наскільки цей процес складний та трудомісткий. А ось саме те, що допомагає крокувати в ногу з часом, а не уповільнюватися, залишаючись у «минулому віці» зі своїм розумінням сучасності світу – бути у синтезі між наукою та суспільством, об'єднуючи одне з іншим. Тобто, слідувати за змінами в розвитку технологій і цікавитися дослідженнями та відкриттям нового в окремих, потрібних для самовдосконалення сферах діяльності людини. Це необхідно, якщо ми справді хочемо зберігати гарну продуктивність праці нашого розуму та тіла. Тож, відставати від науки ми не маємо права. І не можемо. Все інноваційне, рано чи пізно, доторкнеться кожного! Краще знати свого «ворога» в обличчя, а ніж бути в п'їтмі незнання.

**Олександр Варениця,
спеціальність «Автоматизація
та комп'ютерно-інтегровані
технології»**

• Історична екскурсія • Історична екскурсія • Історична екскурсія •

Дім купця Кроля в Миколаєві

Центральні вулиці нашого міста дають можливість спостерігати за дивовижними зразками старої

ток від 1899 року, коли її власником став купець із Кременчука Хаїм Кроль. На жаль, відомостей про будівництво та ім'я архітектора знайти не вдалося. Через своє вигідне географічне положення і можливість займатися торговельною справою, Миколаїв приваблював людей з інших міст. Вишуканий фасад будівлі мав справляти враження на потенційних партнерів купця. Але надовго Хаїм Кроль тут не затримався, бо вже в 1904 році дім перейшов у володіння миколаївського відділення Бессарабсько-Таврійського земельного банку Одеси.

Як і більшість архітектурних споруд Миколаївщини періоду ХІХ століття, дім купця має еклектичне оформлення (сполучення різнорідних стилів). Поєднання елементів бароко і класицизму роблять його подібним до невеликого палацу. Спорудження має 5 аттиків, що візуально надають будівлі вишуканості. Якщо ви досі не бачили це на власні очі, необхідно виправляти ситуацію та переконалися в тому, що Миколаїв дійсно має чудову архітектурну спадщину.

Юлія Спінчевська,
спеціальність «Журналістика»

Джерело: archmykolaiv.com

Щоразу, коли мова заходить про архітектурну спадщину міст України, на думку завжди спадають затишні вулички Львова, фактурні споруди Одеси та величні будівлі Києва. Всі ці об'єкти дійсно чудові й заслуговують на увагу, але ми вирішили відкрити для вас не менш привабливі архітектурні пам'ятки Миколаєва.

архітектури. Незважаючи на те, що багато з них зазнали змін, і в більшості випадків не зберегли свій первинний вигляд, все таки залишилися будівлі, які несуть у собі дух епохи кризь віки. До таких архітектурних споруд належить дім купця Кроля, що розташовано за адресою – вул. Декабристів, 15.

Історія споруди бере свій поча-

• Art простір • Art простір • Art простір • Art простір • Art простір • Art простір •

Картини без назви

Осінь – пора року, що надихає багатьох митців на нові звершення, а художників – на відкриття нових виставок. Так, 20 вересня жителі Миколаєва мали нагоду відвідати персональну виставку Валерія Євдокимовича Купцова, відкриття якої відбулося в Будинку художника.

«Валерій Купцов завжди відрізнявся тонким смаком», – зазначив Голова обласної організації Національної спілки художників України Олег Приходько.

Роботи художника розділені на два зали. В першому залі – частина картин, присвячених місту та грецькі мотиви, тож неможливо було пройти повз самотніх маяків, миколаївських пейзажів, морських видів. У другому ж залі відвідувачів очікували роботи в східному стилі, усе було присвячено року Японії в Україні.

Це вже шоста персональна виставка художника, чотири з яких

На фото: картини Валерія Купцова

присвячено виключно Японії. Картини намальовані для широкого кола глядачів, є еротична серія, є гарні дівчата з Осаки й Кіюти, є подвійні портрети. Щодо еротичної серії, Валерій зазначає, що більш за все йому до вподоби писати оголену жіночу натуру. Таким чином, за його словами, глядач може вільно насолодитися красою жіночого тіла в його виконанні.

Начальник управління культури Миколаївської облдержадміністрації Михайло Димитров, який завітав на виставку, каже, що хоч родом і душею Валерій не з України, але серцем – наш. Це дуже помітно по його відношенню до жінки, до того

ж показує він її гарною, духовно багатою. Душа художника творить, дарує людям своє добро, талант, своє захоплення життям.

– Є картини, які важко назвати, – каже Валерій Купцов.

Саме це і стало родзинкою виставки. Художник, у якого вже не раз виникала така думка, вирішив не підписувати свої роботи, даючи можливість кожному обрати власну назву для картини.

Валерій Євдокимович запевняє, що незабаром на городян чекає сьома персональна виставка.

Анастасія Кускова,
спеціальність «Журналістика»

• Медіасвіт • Медіасвіт • Медіасвіт • Медіасвіт • Медіасвіт • Медіасвіт • Медіасвіт •

«Діагональ» – цікаво про головне

Два роки тому в Чорноморському національному університеті імені Петра Могили відкрилася спеціальність «Журналістика». Ніхто й подумати не міг, що за такий короткий час студенти встигнуть не тільки спробувати себе у газетній журналістиці, але й разом із викладачами та режисерами з ТРК «Миколаїв» швидко розвинути студентське телебачення Petro Mohyla TV.

До речі, воно було створено ще до відкриття нової спеціальності студентами Інституту філології. Дайджести подій, програма «ШО», тематичні сюжети, вихід у фінал фестивалю «Кіномедіа» короткометражної стрічки «Говори», декламація віршів Миколи Вінграновського та Івана Франка, – наразі канал майорить різноманітністю контенту.

3 грудня 2016 року з'являється новий формат – авторська програма «Діагональ» завідувача кафедри журналістики, доктора

філологічних наук, доцента Тетяни Монахової. Це ідеальний формат для інтерв'ю. Культурний медіа-простір потребує якісного контенту: до нашого університету приїздить безліч цікавих людей, яким є про що розказати, є чим поділитися, отож програма виходить надзвичайно цікавою та насиченою.

Назва передачі є символічною. По-перше, раніше розмір телевізорів вимірювали у діагоналях, по-друге, діагональ – це лінія, яка поєднує дві точки у просторі. Тобто, назва і конкретна, і метафорична водночас.

У студії вже побувала яскрава й талановита миколаївська художниця й ілюстраторка Світлана Чабанова, українська інтелектуалка та лінгвістка Оріся Демська, заслужений учитель історії та миколаївський історик Леонід Ржепецький. Усі вони розповідали про щось своє, невідоме, незвідане раніше, відкривали душу, ділилися цікавою, корисною інформацією. Та найочікуванішим гостем стала кандидат філологічних наук, доцент,

докторант ЧНУ ім. Петра Могили Наталія Лебединцева. Саме цей випуск репостив та коментував чи не кожен студент Інституту філології, то ж незабаром вийшла й друга частина інтерв'ю.

Звичайно, буває й таке, що часу, проведеного з гостем, видається мало. Розмова тільки-но розгортається, співрозмовник входить у раж, і... зйомки пора закінчувати. У такому разі Тетяна Василівна запрошує гостя в студію ще раз, аби продовжити розмову вже в другому випуску програми.

«Хочемо запросити до нашого університету Віна Дізеля, Анджеліну Джолі, Бреда Піта та інших голлівудських зірок», – поділилася планами на майбутнє Тетяна Монахова.

Долучайтеся до перегляду «Діагонали» й ви! З нами цікаво й весело! Підписуйтеся на канал Petro Mohyla TV на YouTube.

Наталія Засядько,
спеціальність «Журналістика»

• Поради студенту • Поради студенту • Поради студенту • Поради студенту •

Будильник дзвонить раз, будильник дзвонить два...

Будильник дзвонить раз, будильник дзвонить два, а на третій раз він повністю вимикається, очі закриваються... І ніщо не буде заважати вам із теплим і затишним ліжком, окрім, звичайно ж, суворого погляду викладача через запізнення. Адже, щоб не спізнюватися, потрібно вчасно прокидатися. Тут-то і починаються складнощі.

Як нелегко підняти сонне тіло, вибратися з-під ковдри, якщо навколо так холодно. Потрібно відкрити хоча б одне око, щоб перевірити стан речей навкруги. Проблема знайома всім, чи не так?

У пошуках рішення проблеми – як прокинутися вранці? – ми звертаємося в першу чергу до майже всемогутнього Інтернету. Він – джерело знань: корисних і не дуже. І, перевіривши на собі різні способи і варіанти, я знайшла кілька порад, які здаються максимально ефективними.

Нічого не бадьорить краще, ніж контрастний душ. Але ж до нього потрібно ще добратися. У цьому багатьом допомагають будильники, які настирливо дзвонять біля вуха

та в будь-якому випадку змушують встати. Правда, тоді ранок перетворюється в продовження нічних кошмарів, якщо такі є. Для любителів екстриму і дуже ледачих людей цей спосіб є досить дієвим.

Важливо поставити на дзвінок гучну і максимально настирливу мелодію, а сам будильник відсунути подалі від ліжка. При такому розкладі, хочеш не хочеш, а доведеться встати.

Особливо я не прихильник такого «звірячого підйому», тому знайшла альтернативу – заручилася підтримкою активної та позитивної людини. Бажано, щоб вона належала до «зграї жайворонків». Саме цей людина своїм дзвінком будить вас щоранку. Заснути після телефонної розмови з ним совість не дозволить, особливо, якщо ще й про зустріч домовилися.

Тож ми піднімаємося, направляємо постіль, робимо невелику заряд-

ку, навіть якщо немає бажання. Якщо ж сил на активність немає, треба все одно пересилити себе – організм потім скаже вам «дякую».

Другий варіант – відкриваємо вікно. В приміщенні

стає свіжо, організм збагачується киснем, а сон поступово відступає. Я провітрюю кімнату не тільки вранці, але й перед сном. Так дійсно засинати краще й потім легше прокидатися.

Далі, як вже згадувалося раніше, настає час води. Контрастний душ (якщо загартовуватися не плануємо, то і теплий підійде) і, що обов'язково, стакан фільтрованої води. Ну і нехай у всіх інших ранок починається з кави – ми подбаємо про своє серце, шкіру та шлунок. Я зазвичай додаю лимонний сік у воду, але тут дуже важливо не перестаратися, адже можна зробити гірше, підви-

щивши кислотність шлункового соку.

Приємніше починати новий день, якщо включити «звуки природи»: шум дощу, спів пташок, водоспади, звуки тропічного лісу. Вибір дуже великий. Музикальний супровід можна змінювати залежно від настрою. Ставимо на таймер, хвилин за 10-15 до будильника або часу

підйому, музичний програвач і нас ненав'язливо будить постукування крапельок після дощу.

А от вже потім, після душі, коли настає час готувати сніданок, можна відірватися, включивши енергійну і запальну музику. Тут знову на допомогу приходить Інтернет з його «ранковою музикою». Або ж, як роблю я, можна скласти власний

плейлист.

Ранок, як не крути, складний час. Його з легкістю можна зробити радісним і щасливим, посміхнувшись сонечку і «clap along if you know what happiness is to you»!

Наталія Савінова,
спеціальність «Журналістика»

• Поради студенту • Поради студенту • Поради студенту • Поради студенту •

Не їжте суп перед сесією, або Секрети успіху корейського студента

Сесія не за горами. Деякі студенти починають ретельно готуватися, читають книжки, запасаються шпаргалками, а хтось сподівається на всілякі забобони або цікаві, іноді навіть екстравагантні прикмети.

Хто з нас не чув або ж не пробував класти під подушку конспекти на ніч, щоб вранці знати все, що там написано? А, може, ви чули від батьків, що перед іспитами не варто мити голову, стригтись, стригти нігті і голитися, бо все вивчене нами забудеться? Як виявляється, не всі в це вірять, а деякі люди навіть глузують із тих чи інших прикмет. Подивимось, що ж ви тоді скажете про прикмети іноземців для успішного складання іспиту. Візьмемо, наприклад, Корею. Взагалі, самі по собі корейці – це розумний народ, для них знання, так само як і для японців, понад усе. Їхній працелюбності можна тільки заздрити. Але і вони мають свої методи, аби отримати бажаний результат.

Найперше правило насправді перекується з нашим, а саме: перед іспитом не можна мити голову,

такою ручкою чиєсь ім'я, бо це означає – накликати на неї біду.

Наступний спосіб стосується лише тих, у кого є знайомий на старшому курсі. «Для чого?», – спитаєте ви. А власне для того, щоб позичити в нього подушку і готуватись до іспитів, сидячи на ній. Вважається, що ця подушка принесе їм успіх, бо той, кому вона належить, вдало склав іспит.

знання просто вислизнуть і людина нічого не зможе з цим зробити. З цієї ж причини корейці не приймали душ перед іспитом. Зараз ця прикмета вже відійшла в минуле.

Для того, аби краще щось запам'ятати, цей народ вирішив замість супу їсти тверду їжу – рисові коржі, або щось солодке та липке, аби все те, що вони вчать, липнуло до них.

Є в них і спосіб, який також дуже схожий на наш. Якщо ми спимо на конспектах, щоб все запам'ятати, то корейці їх... їдять! Для того, аби знання залишилися всередині них.

Остання прикмета особлива саме через те, що перед іспитом батьки дарують студенту туалетний папір, що символізує: «Як туалетний папір легко розгортається, так і студент буде легко і просто відповідати на питання».

Ось такі методи в Кореї вважаються запорукою успіху для успішного складання іспиту. Для нас вони можуть здаватися дивними, але не варто забувати й про те, що у світі існують ще й інші країни, зі своїми незвичними прикметами.

Олександра Бережна,
спеціальність «Журналістика»

оскільки вода може змити все те, що вони вчили. Ідучи на іспит корейці також ніколи не беруть із собою червону ручку. Червоний колір у них – символ смерті, великої невдачі. Особливо заборонено писати

Ще одна з найвідоміших прикмет у Кореї стосується їжі. Вона полягає в тому, що корейці під час підготовки до іспитів не їдять мієкбук – суп з водоростей. Оскільки ці водорості слизькі, вважається, що

• Подорожні нотатки • Подорожні нотатки • Подорожні нотатки •

АвтастопАм по ЄвропАм

Сесія сесією, а спланувати свій відпочинок – річ необхідна. Багато хто скаже: «Ага. Відпочинок. Звідки в мене гроші, ти ціни бачила?». Зараз я розповім вам про свій спосіб бюджетного подорожування.

Мабуть, всі вже здогадалися як я долаю кілометри, але все ж скажу, що подорожую автостопом. На даний момент за моїми плечима вже 5500 тисяч кілометрів, і це ще далеко не кінець, а тільки початок.

Впевнена, що багато хто зі студентів уже думав аби поїхати кудись стопом, але не знав з чого почати і просто сказав: «Та ну його...».

Перш ніж говорити про поради, давайте виокремимо плюси та мінуси автостопа. Плюси: швидше ніж потягом; безкоштовно; по приїзду додому, знаєш багато смішних історій та гарний настрій. Мінуси: трохи пильно.

Ось основні поради, які вам обов'язково допоможуть рушити в подорож:

1) У стоп краще за все брати рюкзак. Адже з ним зручно не тільки Вам, а й водіям. З валізкою на колесах візьмуть далеко не всі, а у фуру навіть залізти не вийде.

2) Починати стоп потрібно від самого ранку, годині о 7-8. Тоді потік машин найбільший і є багато часу аби достопити до пункту призначення.

3) Спонсор гарного стопу – гарний напарник. Але тут також є свої особливості. Частіше за все зупиняються хлопцю та дівчині. Двох хлопців – підбирають рідко. Одного хлопця – доволі швидко. Одну дівчину – доволі швидко. Дві дівчини – теж дуже швидко. Стопити втрьох і більше не рекомендую, тільки якщо розбиватися на пари.

4) Найважливіше у всій цій справі – вибрати правильне місце, аби стопити. Поруч із Вами не повинно бути поворотів, спусків, підйомів тощо. А також обов'язково повинно бути узбіччя, на яке водій зможе з`їхати, адже зупинятися посеред дороги ніхто не буде.

5) Водії підбирають стоперів із різних причин: комусь сумно їхати і хоче поспілкуватися, хтось боїться заснути за кермом, а декому не складно підвезти бідлашного студента. І залежно від цього треба підбирати модель поведінки для конкретного водія. Якщо водій вас

підбрав аби поспілкуватися, а ви надягли навушники і пішли в нірвану, то це взагалі «не айс». Чи навпаки, коли водій не йде на контакт, а ви починаєте заливати якісь історії то так само «не айс». Треба бачити, чого хоче водій: поспілкуватися чи помовчати. Насправді, це дуже важливо, адже, підкинувши одного разу такого стопера (який не виправдив сподівань) – водій вже не зупиниться іншому.

6) Якщо вам їхати далі, ніж водію (а так трапляється часто). Наприклад: ви їдете до Вінниці, а водій до Первомайська. То, попросіть вас висадити за кілометрів 10 до Первомайська і звідти треба починати стопити далі. Якщо, вас висадять у Первомайську, вам потрібно буде йти через все місто пішки, стопити там не варіант, а з міським транспортом біда. І це стосується всіх міст, які розташовуються на трасі. Обласні центри треба об'їжджати по об'їзній і ніколи через місто за допомогою міського транспорту.

Це були основні поради, які треба знати, щоб швидко доїхати до обраного місця на карті. Все дуже просто. Отже, все, що тобі залишилося – це вийти на трасу та підняти великий палець до гори, що робити далі ти вже знаєш. За весь час мого подорожування стопом, до нас ніхто не чіплявся і грошей ніхто не вимагав. На трасах ми стояли не довго, в середньому 10 хв. Вночі не стопили і завжди доїжджали до місця призначення. Так, у середньому, аби доїхати до Тернополя, необхідно 11-12 годин.

Усім успішної сесії та гарних подорожей!

Валерія Гуржий,
спеціальність «Журналістика»

• Подорожні нотатки • Подорожні нотатки • Подорожні нотатки •

• Літературна сторінка • Літературна сторінка • Літературна сторінка •

Я родилась в прошлом веке...

Я родилась в прошлом веке.
Загадочно, ну и пусть.
Любила играть на кларнете
И пела так часто я блюз,
Кружилась в сиреновом платишке,
Под твой заводной рок-н-ролл,
И было мне так одинаково,
Сколько до дому шагов.
Нес меня ветер по городу
Будто я денс – звезда,
Любила все это смолоду,
Душа ведь всегда молода.
Загадочно, правда?
Что время
Так многогранно – века.
Загадочно, да?
Быстротечное,
Потом вспоминаем года,
Сколько всего мы наделали,
И сколько не сделали мы,
А время уже на исходе –
Дырявая чаша воды.

Юлія Корнєєва,
спеціальність «Психологія»

Не ломай мои крылья, пожа- луйста!

Не ломай мои крылья, пожалуйста!
Мне и так
До небесной, до сини
Не добраться,
Хоть в сильном порыве:
Хоть ветра,
Хоть бури,
Хоть честности,
Ясности.
Разбиться мне суждено на части,
И в частности,
Когда обо мне так легко позабыли,
Ударили в сердце, но, жаль,
Не добились,
Оставили гибнуть в пыли и в опасности,
Зарыли, по сути, живую, в могиле.
Окутана болью, отравлена былью,
По горло сыта и любовью, и жалостью.
Прошу!
Я молю!
Не ломай мои крылья!
Не ломай мои крылья, пожалуйста!

Валентина Гладченко,
спеціальність «Журналістика»

Є слово, що тріпоче на вустах...

Є слово, що тріпоче на вустах
З таким солодким присмаком любові.
У снах,
У мріях
Рветься аж до болю,
А біль той розливається в листах,
В віршах моїх,
В піснях,
В очах, що меркнуть,
Втрачаючи той звичний сенс життя.
Це я...
Це час,
Який вже не поверне
Того, кого люблю до забуття.
Слова...
Слова той біль не заспокоять,
Тонким папером серденько зім'яв.
Лише одне мене з колін підводить:
І слово це...
То є твоє ім'я.

Валентина Гладченко,
спеціальність «Журналістика»

**«Кларнет та груша»
Дженні Армтейдж**

• Літературна сторінка • Літературна сторінка • Літературна сторінка •

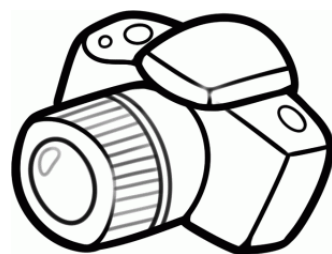
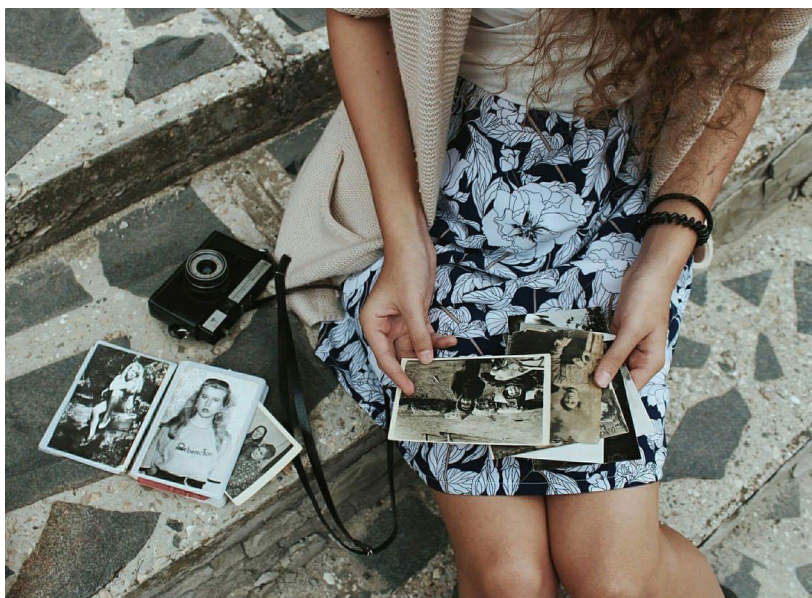
• Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця •

Наталія Савінова,
спеціальність «Журналістика»

Лариса Амбарцумян,
спеціальність «Журналістика»

Юлія Спінчевська,
спеціальність «Журналістика»

• Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця • Фото місяця •

Газета «Вагант».

Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

E-mail: studvagant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша

Свідоцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Єлизавета Безушко.

Редакційна колегія: Анастасія Суворова,

Лариса Амбарцумян, Наталія Засядько,

Оксана Орсац, Юлія Спінчевська, Наталія

Савінова, Юлія Авраменко, Анна Недвиженко.

Дизайн і верстка: Анна Маковійчук.

Відповідальна за випуск: Олександра Супрун.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуні), 3.

Наклад 1 000 екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 10.10.2017